

Παιδί στην Κεφαλονιά

(ΔΣ) Ονομάζομαι Διονυσία Σκαπέτη. Γεννήθηκα στην Κεφαλονιά. Ξεκίνησα από κει τη...

(ΝΑ) Σε ποιό...;

(ΔΣ) Ληξούρι. Στο Ληξούρι, ναι, έζησα πολύ ωραία χρόνια και εφηβικά και μαθητικά γιατί είχα καλούς γονείς –ο πατέρας μου δε ήταν ένας υπέροχος άνθρωπος, τραγουδούσε στην χορωδία του Τσιλίφη...

(ΝΣ) Πώς τον λέγανε τον πατέρα σας;

(ΔΣ) ...Κωνσταντίνος. Κωνσταντίνος. Τραγουδούσε στη χορωδία και ερχόντουσαν συχνά στο σπίτι και τραγουδούσαν κι έχω καλές αναμνήσεις από το σπίτι μου, από την οικογένειά μου, από τον χώρο που έζησα και βρέθηκα και ...μεγάλωσα με πολλή αγάπη. Από τους γονείς μου.

(ΝΣ) Τη μαμά πώς τη λέγανε;

(ΔΣ) Τη μαμά μου τη λέγανε Αγγελική. Και τον μπαμπά μου Κωνσταντίνο. Είχα κι έναν παππού, Διονύση, ο οποίος Διονύσης αντιπροσώπευε τους πάντες. Και τον πατέρα και τη μάνα. Ήρθανε... Όταν γεννούσε η μάνα μου ένα παιδάκι, ο παππούς έλεγε, έτσι, τ' όνομά του, τού 'δινε και τ' όνομά του. Σιωπή, κανείς, ούτε λόγο είχε ούτε η μάνα ούτε ο πατέρας ούτε κανένας. Ούτε ο γιός του ούτε η νύφη.

(ΝΣ) Ο παππούς ήτανε μπαμπάς του πατέρα...

(ΔΣ) Του πατέρα μου. Και εεε... Αλλά ήταν εξαιρετικός. Αυτός έμενε μόνος του χωρίς τη γυναίκα του τη Διονυσία πολύ νωρίς κι αφοσιώθηκε στην οικογένειά μας, στα παιδιά. Δηλαδή ήτανε ο καλός παπ... όχι ο παππούς, ήτανε... ήτανε το κάτι άλλο! Δηλαδή μια φορά είπα στον πατέρα μου, πατέρα, δε θα σου κακοφανεί αν σου πω ότι αγαπώ πιο πολύ τον παππού από σένα. [παύση] Ναι, ναι. Και ο πατέρας μου, όμως, όταν έκανε το πρώτο του εγγόνι το έβγαλε Διονύση. Δεν έβγαλε τ' όνομά του. [παύση] Έβγαλε Διονύση. Ζήσαμε...

(ΝΣ) Επώνυμο;

(ΔΣ) Χαμοσφακίδης, ήταν ο πατέρας μου. Χαμοσφακίδης. Εεε... ζήσαμε πολύ ωραία στην Κεφαλονιά. Πολύ ωραία, ένα ποίημα ήτανε η ζωή μας.